

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/83/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2610010136
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2610010136.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Ivana Ilavského a JUDr. Pavla Sládka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. augusta 2013, v trestnej veci obžalovaného Y. Y. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1 Trestného zákona, prejednal odvolanie obžalovaného, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Senici sp.zn. 1T/59/2010 zo dňa 27.5.2013, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste, ako aj spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný Y. Y., nar.X.XX.XXXX v V. V., trvale bytom M., V. XXX,

o d s u d z u j e

Podľa § 201 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno j/ Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona sa mu výkon trestu p o d m i e n e č n e odkladá.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa mu určuje probačný dohľad na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno a/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v povinnosti nepriblížiť sa k poškodenej Y. K. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Y. Y. uznaný za vinného v bode 1/ a 2/ zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

1. Dňa 29.06.2009 v popoludňajších hodinách v obci M. na V. ulici za stodolou, ktorá sa nachádza vo dvore rodinného domu č. XXX, vyzliekol maloletú D.Z., nar. XX.XX.XXXX, a hoci vedel, že maloletá D.Z. nedovršila 15 rokov, ľahol si na ňu a niekoľkokrát vnikol do jej vagíny pohlavným údom, pričom po chvíli obaja s pohlavným stykom prestali a odišli domov,

2. dňa 03.07.2009 v doobedňajších hodinách v obci M. na V. ulici za stodolou, ktorá sa nachádza vo dvore rodinného domu č. XXX, začal chytať za prsia a bozkávať maloletú D.Z., nar. XX.XX.XXXX, a hoci

vedel, že maloletá D.Z. nedovršila 15 rokov, vyzliekol jej spodné prádlo, ľahol si na ňu a niekoľkokrát vnikol do jej vagíny pohlavným údom,

Za to mu bol

Podľa § 201 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno j/ Trestného zákona a § 38 odsek 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

V odôvodnení svojho odvolania namieťa, že nebolo preukázané, že by sa dopustil skutkov tak, ako mu je kladené za vinu. Predovšetkým poukazuje na to, že nie je možné prihliadať na dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, konkrétne na jeho priznanie a tiež na výpoveď maloletej poškodenej Y. K., pretože tieto dôkazy neboli získané zákonným spôsobom. Pri týchto dôkazoch bolo porušené jeho právo na obhajobu, jednak tým, že uznesením vyšetrovateľky bolo začaté trestné stíhanie podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku, hoci už zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 13.10.2009 vyplývalo, že skutku sa mala dopustiť nie neznáma osoba, ale on ako Y. Y.. Napriek tomu jeho osobe nebolo vznesené obvinenie, boli vykonávané ďalšie dôkazy, čím mu nebolo umožnené uplatniť právo na obhajobu, ktoré mu priznáva Trestný poriadok. V dôsledku tohto postupu bol porušený Trestný poriadok v ustanovení § 206 odsek 1 Trestného poriadku, teda nemal reálnu možnosť účasti na úkonoch prípravného konania pre takýto postup zo strany vyšetrovateľky.

Jediným usvedčujúcim dôkazom bola proti nemu zápisnica o výsluchu osoby mladšej ako 14 rokov, a to poškodenej Y. K., ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní hoci pre takýto postup nebol zákonný dôvod. Okrem toho však poukazuje aj na tú skutočnosť, že prvostupňový súd mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne, pričom na uloženie takéhoto trestu nie sú zákonné dôvody. Doteraz nebol súdne trestaný a po tom, čo mali byť skutky spáchané, čo je obdobie 4 rokov, zmenil spôsob života, sociálne vzťahy, ako aj prostredie, ktoré prispeli k trestnej činnosti. Odišiel do Nemecka, kde si našiel prácu a viedol riadny život. Preto niet dôvodu sa obávať, že by sa mohol dopustiť trestného činu opätovne. Vzhľadom na jeho osobu a na okolnosti prípadu bolo dôvodné podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona podmieniene odložiť mu výkon trestu odňatia slobody, pretože trest neprevyšuje tri roky a zároveň mu mohol byť uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Takto uložený trest by v tomto prípade zabezpečil ochranu spoločnosti a vytvoril by podmienky pre výchovu páchatel'a, k tomu aby viedol riadny život. Navrhol preto, aby krajský súd ako odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd ako súd odvolací na základe riadne a v čas podaného odvolania primárne konštatoval jednak prípustnosť odvolania a jednak absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 odsek 1 alebo odsek 3 Trestného poriadku, a preto v zmysle § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov v rozsudku, ako aj správnosť konania, ktoré im predchádzalo. Riadil sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané možno prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, čo sa týka výroku o vine, je však dôvodné, čo sa týka výroku o treste.

Odvolací súd pri splnení prieskumnej povinnosti konštatuje, že pred súdom I. stupňa boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, a to v súlade s ustanovením § 2 odsek 10 Trestného poriadku, pričom okresný súd následne tieto vykonané dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 odsek 12 Trestného poriadku. V odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku, následne súd I. stupňa pokiaľ ide o výrok o vine a právnej kvalifikácii jeho konania dostatočným spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel. Tiež uviedol, akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa ustanovení Trestného zákona v otázke viny, ako aj právnej kvalifikácii konania obžalovaného. Okresný súd vo svojom rozhodnutí jasne odôvodnil, o ktoré dôkazy sa oprel, vyhodnotil dôkaznú situáciu, analyticky ju rozobral, pričom s jeho závermi sa stotožňuje odvolací súd. Týka sa to aj skutočností, na základe ktorých,

okresný súd nepovažoval obhajobu obžalovaného vznesenú na hlavnom pojednávaní za presvedčivú a logickú.

Krajský súd preto nemal pochybnosti o tom, že skutkové zistenia uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku sú v súlade s obsahom jednotlivých dôkazov a je preukázané, že obžalovaný tieto skutky spáchal.

Pokiaľ ide o vinu obžalovaného a procesný postup okresného súdu, krajský súd napriek námietkam obsiahnutým v odvolaní obžalovaného nezistil žiadne pochybenia, ktoré by zakladali porušenie práva obžalovaného na obhajobu do takej miery, že by činil doterajší postup okresného súdu činil nezákonným.

Pokiaľ ide o vinu obžalovaného, krajský súd poukazuje predovšetkým na tú skutočnosť, že obžalovaný Y. Y. sa ku skutkom, ktoré sa mu kladú za vinu v prípravnom konaní pôvodne priznal. Jeho priznanie pritom bolo v súlade s výpoveďami poškodenej, ako aj jej rodičov - zákonných zástupcov, ktorí v tomto ohľade vypovedali úplne zhodne. Dokonca úplne zhodne vypovedal aj obžalovaný v prípravnom konaní vo svojej výpovedi pred vyšetrovatelkou, keď jednotlivé časti zbierajúcich sa udalostí hlavne okolo skutku popísal úplne zhodne ako poškodená vo svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 28.10.2009.

Krajský súd je toho názoru, že práve o túto skutočnosť sa opiera aj ďalší postup okresného súdu, keď výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní iba prečítal, majúc za to, že priznávajúca výpoveď obžalovaného na rozdiel od jeho tvrdení na hlavnom pojednávaní bola dostatočne verifikovaná a javí sa ako hodnoverná.

Krajský súd je však toho názoru, že okresný súd pochybil pri ukladaní trestu obžalovanému. V tomto smere sa stotožňuje s námietkami obžalovaného uvedenými v jeho odvolaní v tom smere, že boli splnené všetky zákonné predpoklady pre to, aby mu bol ukladaný podmienený trest odňatia slobody v zmysle § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Zodpovedá skutočnosti, že v posudzovanom prípade okresný súd ukladal obžalovanému trest v rámci trestnej sadzby, ktorá je u zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 Trestného zákona stanovená v rozpätí od 3 rokov do 8 rokov.

Pri úvahe o tom, či možno uložiť obžalovanému aj podmienený trest odňatia slobody v rámci tejto trestnej sadzby, alebo či prichádza do úvahy len represívny trest v podobe nepodmieneného trestu odňatia slobody je krajský súd toho názoru, že dôležité sú tieto základné kritériá.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Podľa § 34 odsek 2 Trestného zákona páchatelovi možno uložiť a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, na zavinenie, na pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 49 odsek 1 Trestného zákona súd môže odložiť podmienené výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho 2 roky, ak

a/ vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravy páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

b/ prijme záruku na nápravu páchatel'a, ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd môže za podmienok uvedených v § 49 odsek 1 Trestného zákona podmienične odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho 3 roky, ak páchateľovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Vzhľadom na tieto zásady a kritériá krajský súd je toho názoru, že hrozba výkonom trestu odňatia slobody môže byť dostačujúcou u páchateľov, u ktorých je spáchanie trestného činu iba ojedinelým vybočením z inak riadneho spôsobu života, teda u osôb, ktoré i bez pomoci zvonku a bez sústavnej kontroly s vysokou mierou pravdepodobnosti povedú v budúcnosti riadny život. Pri hodnotení osoby páchateľa a možnosti jeho nápravy je nutné prihliadnuť k celkovému profilu páchateľovej osobnosti, najmä k povahovému založeniu páchateľa, k jeho charakterovým vlastnostiam, k jeho sklonom a záľubám, jeho vzťahu k práci a k spoločnosti. Doterajší život páchateľa teda bude odôvodňovať záver o tom, že účel trestu môže byť dosiahnutý aj bez priameho výkonu trestu odňatia slobody predovšetkým za predpokladu, že páchateľ viedol riadny život. Pred záverom o možnosti podmieničného odkladu výkonu trestu odňatia slobody pritom treba prihliadať aj na tú skutočnosť, či je páchateľ osobou bezúhonnou, alebo či ide o osobu s negatívnymi sklonmi k narušovaniu občianskeho spolužitia, ktorá si riadne neplní svoje základné povinnosti voči spoločnosti. Pokiaľ ide o okolnosti prípadu, ktoré majú svoj význam tiež pri ukladaní druhu trestu, tie zase predstavujú také skutočnosti, ktoré charakterizujú spáchaný trestný čin, jeho spoločenskú závažnosť a jeho vplyv na ostatných členov spoločnosti.

Krajský súd je toho názoru, že práve takéto poňatie a pristupovanie k ukladaniu trestu odňatia slobody obžalovanému Y. Y. prichádza do úvahy aj za trestnú činnosť, ktorá mu je kladená za vinu.

Obžalovaný bol uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania, a to maloletej poškodenej za situácie, keď ako 20-ročný sa dopustil tohto konania voči ani nie 14-ročnej poškodenej v situácii, kedy sa vzájomne poznali, stretávali sa, prejavovali si náklonnosť, pričom skutkov sa dopustil bez použitia nejakého závažnejšieho a brutálnejšieho násillia. Je zjavné zo spisového materiálu, že obžalovaný spolu s poškodenou si prejavovali vzájomnú náklonnosť, čo potvrdili jednak bratia poškodenej a jednak poškodená sama. K trestnému oznámeniu došlo až na základe tej skutočnosti, že o ich vzťahu sa dozvedel otec poškodenej, ktorý následne na obžalovaného podal trestné oznámenie, v osobe obžalovaného pritom ide o doteraz netrestanú osobu, ktorá sa nikdy nedostala do rozporu so zákonom. Ani z ostatných dôkazov nevyplyva, že by obžalovaný prejavoval nejaké negatívne charakterové vlastnosti a že by prejavoval sklony k sústavnejšiemu porušovaniu spoločenských noriem. Naopak jeho hodnotenie v tomto smere vyznieva ako hodnotenie osoby, ktorá sa doteraz v žiadnom prípade neprejavila ako osoba s negatívnymi povahovými črtami a vlastnosťami.

Za tejto situácie potom krajský súd je toho názoru, že pri posudzovaní možnosti ukladania trestu nie je dôvod, aby prevážila represia nad prevenciou v podobe podmieničného trestu odňatia slobody. Krajský súd nezistil ani žiadny iný dôvod, resp. skutočnosť, ktorá by zakladala záujem spoločnosti takúto trestnú činnosť riešiť výlučne represívnym spôsobom, t.j. ukladaním nepodmieničného trestu odňatia slobody osobe, ktorá je inak až do dňa rozhodovania krajského súdu osobou inak bezúhonnou.

Z týchto dôvodov krajský súd teda majúc za to, že je odôvodnené odvolanie obžalovaného, pokiaľ ide o výrok k trestu, krajský súd, s prihliadnutím na vyššie uvedené relevantné skutočnosti, podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil podľa § 201 odsek 1 Trestného zákona a § 36 písmeno j/ Trestného zákona, ako aj § 38 odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky so súčasným uložením probačného dohľadu na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Súčasne mu uložil podľa § 51 odsek 4 písmeno a/ Trestného zákona obmedzenie uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.